

Sygn. akt II. K. 263/17

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: Witold Wojtak

w obecności Prokuratora: Katarzyny Majdy

po rozpoznaniu 10 października 2017 r. sprawy C. F. (1), s. W. i T. zd. K., urodz. (...) w P. (...)skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie II K 309/14 za czyn z art. 18 § 3 kk w zw z art. 56 § 2 kks w zw z art. 56 § 1 kks w zb z art. 62 § 2 kks w zw z art. 6 § 2 kks w zw z art. 7 § 2 kks popełniony 26 maja 2006 r. na karę 30 stawek dziennych grzywny po 70 złotych każda; kara została wykonana w całości;

II. Sądu Rejonowego dla Ł. (...) w Ł. z dnia 5 października 2015 r. w sprawie V K 281/14 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 18 kwietnia 2016 r. w sprawie V Ka 1601/15 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 20 lipca 2007 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat oraz karę 60 stawek dziennych grzywny po 50 złotych; kara grzywny została wykonana w całości;

III. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie II K 47/17: a/ za czyn z art. 54 § 2 kks popełniony 24 września 2016 r. na karę 70 stawek dziennych grzywny po 70 złotych

b/ za czyn z art. 62 § 2 kks popełniony 28 listopada 2014 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 70 złotych oraz karę łączną 90 stawek dziennych grzywny po 70 złotych;

1. na podstawie art. 20 § 2 kks w zw z art. 85 kk i art. 86 § 2 kk, art. 39 § 1 kks w zw z art. 2 § 2 kks wymierza skazanemu C. F. (1) z kar opisanych w punktach I,II karę łączną 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 70 (siedemdziesiąt) złotych;

2. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie objęcia karą łączną kar wymienionych w punkcie III wyroku łącznego;

3. zwalnia skazanego z kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

C. F. (1) został skazany wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie II K 309/14 za czyn z art. 18 § 3 kk w zw z art. 56 § 2 kks w zw z art. 56 § 1 kks w zb z art. 62 § 2 kks w zw z art. 6 § 2 kks w zw z art. 7 § 2 kks popełniony 26 maja 2006 r. na karę 30 stawek dziennych grzywny po 70 złotych każda; kara została wykonana w całości;

II. Sądu Rejonowego dla Ł. (...) w Ł. z dnia 5 października 2015 r. w sprawie V K 281/14 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 18 kwietnia 2016 r. w sprawie V Ka 1601/15 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 20 lipca 2007 r. na karę 1 roku i 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat oraz karę 60 stawek dziennych grzywny po 50 złotych; kara grzywny została wykonana w całości;

III. Sądu Rejonowego w P. (...)z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie II K 47/17: a/ za czyn z art. 54 § 2 kks popełniony 24 września 2016 r. na karę 70 stawek dziennych grzywny po 70 złotych

b/ za czyn z art. 62 § 2 kks popełniony 28 listopada 2014 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 70 złotych oraz karę łączną 90 stawek dziennych grzywny po 70 złotych;

W stosunku do skazanego zapadły w przeszłości również inne wyroki skazujące wymienione w karcie karnej, ale zostały podsumowane wyrokami łącznymi Sądu Rejonowego w P. (...)w sprawie II K 631/04 z 30 listopada 2004 r. i w sprawie II K 280/08 z 27 października 2008 r. Wyroki te nie zostały uchylone ani też nie utraciły mocy. Kary łączne pozbawienia wolności nimi wymierzone zostały w całości wykonane (k. 35 i 65 akt II K 280/08). Przedmiotem łączenia były więc wyroki zapadłe po ostatnim wyroku łącznym czyli opisane wyżej w punktach I-III

Z uwagi na wydanie wyroków skazujących II i III wobec oskarżonego po 1 lipca 2015 roku zaszła konieczność rozważenia, czy przy orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego należy zastosować przepisy obowiązujące do dnia 1 lipca 2015 roku na podstawie art. 2 § 2 kks, czy też w brzmieniu nadanym ustawie Kodeks Karny nowelizacją z dnia 25 lutego 2015 roku (Dz. U. 2015 r., poz.396) .

Ustawa nowa nie pozwala na łączenie kar już wykonanych (art. 85 § 2 kk w zw z art. 20 § 2 kks), co wykluczało w realiach sprawy orzeczenie na jej zasadach kary łącznej, bo wyroki I i II zostały już w całości wykonane, do wykonania pozostał tylko wyrok III, którego nie można było z wcześniejszymi skazaniami połączyć (k. 7).

Względniejszą okazała się ustawa poprzednio obowiązująca dając możliwość łączenia kar wymierzonych wyrokami I i II. Wykonanie w całości kar nie stanowiło, w myśl przepisów obowiązujących przed 1 lipca 2015 r. przeszkody do łączenia kar, co wynikało wprost z art. 92 kk.

Warunkami orzeczenia kary łącznej na podstawie poprzednio obowiązującej ustawy było: popełnienie dwóch przestępstw pozostających w zbiegu i wymierzenie za nie kar podlegających łączeniu (art. 85 kk w zw z art. 20 § 2 kks).

Wyrok z punktu I wydano 29 maja 2014 r., zaś przestępstwo za które skazano C. F. w sprawie II popełnił on 20 lipca 2007 r., więc przez zapadnięciem wyroku I. Zachodził więc ustawowy zbieg przestępstw. Zbieg nie zachodził w przypadku wyroku III, ponieważ czyny nim objęte skazany popełnił 24 września 2016 r. i 28 listopada 2014 r., więc po wydaniu wyroku I. Kary nim wymierzone nie mogły być elementem składowym kary łącznej.

W przypadku wyroków z punktu I i II ziszczył się kolejny warunek kary łącznej, albowiem wymierzono za przestępstwa w zbiegu kary grzywny, więc podlegające łączeniu.

Orzekając karę łączną sąd powinien respektować dyrektywy z art. 39 § 1 kks i poruszać się w granicach od najsurowszej z kar do ich sumy, czyli od kary 60 stawek dziennych grzywny (wyrok II) do 90 stawek dziennych (suma kar z wyroków I i II). Wymierzenie kary grzywny w liczbie 50 stawek dziennych, niezależnie od wysokości stawki było więc oczywistym błędem, co nie wymaga szerszego uzasadnienia. Błąd ten dla czystości jurydycznej podlega korekcie na etapie odwoławczym, choć dla skazanego nie ma i nie może mieć żadnego znaczenia, gdyż kary objęte wyrokiem łącznym zostały zapłacone i wykonane w całości a brak podstawy prawnej, aby ewentualną nadwyżkę (zysk z kary łącznej) zwrócić skazanemu lub też zaliczyć na poczet niewykonanej w całości kary z punktu III (por arg. z art. 417 kpk w zw z art. 113 § 1 kks).

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 624 § 1 kpk w zw z art. 113 § 1 kks zwalniając skazanego z konieczności ponoszenia wydatków ze względów słuszności, gdyż to nie on inicjował postępowanie o wyrok łączny, więc w żadnym stopniu nie przyczynił się do powstania wydatków z nim związanych. Poza tym, jak wskazano efektem tego postępowania, są jedynie czynności sądu sprowadzające się do rozpoznania sprawy i wydania wyroku, który i tak nie zostanie nigdy wykonany i nie spowoduje żadnej zmiany w sytuacji finansowej skazanego.